

بازار بیمه چین

ترجمه: مریم منصورالدوله

کارشناس نشریات علمی و تخصصی

پژوهشکده بیمه

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

پرتال جامع علوم انسانی

۱۹۹۴-۱۹۹۷

نرخ پس انداز: ۴۲ درصد در طی سال های

ظرفیت بیمه: کمتر از ۲ درصد (۱۱

درصد در ژاپن، ۸ درصد در آمریکا)

بازار بیمه چین: ریسک های بالقوه و امتیازات

شرکت های بیمه آمریکای شمالی برای

دستیابی به فعالیت های جدید تجاری برای مواجهه

چین در یک نگاه

جمعیت: ۱/۳ میلیارد نفر

اقتصاد: رتبه هفتم در جهان و اولین رتبه

در رابطه با نرخ رشد.

نرخ رشد تولید ناخالص داخلی:

۹/۸ درصد در طی دو دهه گذشته، ۶/۵

درصد بالاتر از متوسط جهانی.

با رقابت در حال رشد، بازار راکد سهام و برای دستیابی به شرایط بهتر خارج از مرز جغرافیایی بسیار مشتاقانه تلاش می کنند. آسیا با اقتصاد رویه رشد (پر رونق) خود، قسمت اعظم جمعیت دنیا را تشکیل می دهد و به نظر می رسد بخش مالی در حال رشد آن هدف این شرکت ها باشد.

در بین کشورهای آسیایی، هند و چین ابرقدرت های احتمالی هستند، به خصوص چین با قابلیت خرید ۱/۳ میلیارد نفری، رشد اقتصادی بالا، اصلاحات اقتصادی آهسته و مداوم، قدرت جذب اکثر سرمایه گذاران را دارد.

چین در طی دوران بازنگری و جدایی از بقیه کشورها در طی سال های ۱۹۸۰-۱۹۴۹ کارهای خود را به خوبی انجام داده و از اقتصاد فئودالی به یک اقتصاد بزرگ مرکزی تبدیل شده است. در طی این دوران، اصلاحات ارضی را در کشور جهت توزیع عادلانه ثروت اجرا کرد و قدرت خرید را افزایش داد.

بر اساس این رهبری هدایت شده، چین سیاست جمعیتی موفق اما سنتی را اجرا کرد که این امر برای یک کشور بسیار حیاتی است.

این کشور همچنین موفقیت قابل توجهی در زمینه آموزش کسب کرده، که منجر به افزایش آگاهی و دانش نیروی کار شد و پس از دستیابی

چین به این موفقیتها، راه برای ورود منابع کمیاب به این کشور باز شد. برای تقویت و تشکیل سرمایه، چین کاملاً از جذابیت بازار گسترده خود برای شرکت های خارجی علاقه مند به سرمایه گذاری در چین آگاه است.

این کشور برای جلب سرمایه گذاری مستقیم خارجی (FDI) محتاطانه عمل کرد. چین در همان زمان کنترل سختی را بر اصلاح سیاست های دولت جهت جلوگیری از سقوط اقتصاد به دام نیروهای بازار به کار برد. این سیاست به نظر موفقیت آمیز می آید، اما از آنجا که چین اقتصاد کشورهای آسیای شرقی است که در طی دهه ۹۰ از آسیب های اقتصاد سرمایه داری در امان مانده بلکه در طی این زمان رشدهای واقعی قابل ملاحظه ای داشته است.

نرخ رشد متوسط چین در طی ۱۰ سال گذشته حدود ۱۰ درصد و بسیار چشمگیر بوده است و به نظر می رسد که در آینده نزدیک جزء ابرقدرت های بزرگ اقتصادی پس از آمریکا شود. اقتصاد غرب، به درستی نیاز مشارکت چین را در بخش اقتصادی با سایر کشورها درک کرده است و اکنون با توجه به موارد مذکور ورود دوباره چین به سازمان تجارت جهانی (WTO) و سایر مباحث اقتصادی چند جانبه فرارسیده است.

اصلاح بخش مالی: وضعیت ناگوار پیش رو

با ورود چین به سازمان تجارت جهانی، سیستم مالی این کشور با تغییرات چشمگیری مواجه خواهد شد. و یک سیستم مالی سالم برای موفقیت چین در دستیابی به نرخ رشد بالا در اقتصاد این کشور حیاتی است.

در حال حاضر بازار این کشور بسیار ناهماهنگ است. زیرا سیستم بانکی و بخش های بیمه از دستورالعمل های سیاسی، عدم نظارت کافی و وضعیت نامناسب رنج می برند. ملاحظات اجتماعی و زد و بندها، فضایی را برای عدم کفایت و شفافیت مسائل مالی به وجود آورده و سبب ورود فساد مالی به داخل سیستم مالی شده است.

نخست وزیر چین به نام زو- رونجی (Zhu Rongji) در سمینار ملی که در ژانویه در مورد مسائل و مشکلات مالی برگزار شد، بر نظارت دقیق تر بانک های کشور، بیمه گران و امنیت کارخانجات تأکید کرد. او همچنین خواستار تلاش های بیشتری جهت سرکوب تخلفات، دستکاری قیمت و سایر بی قانونی ها در بازار سهام شد. با وجود توصیه های او وضعیت بسیار وخیم است به طوری که سال ۲۰۰۱ به نام « سال نظارت مالی » خوانده شد و چندین معیار جدید

برای بهبود مدیریت مالی به نمایندگی های مرتبط اعلام شدند و یا به زودی اعلام خواهند شد. در حالی که انعکاس شدت وضعیت آشفته بازار مالی چین بسیار مشهود است، ایجاد برنامه جدید آغاز خوبی برای آشنایی با مسائل حاد سازمانی در سیستم مالی چین می باشد.

بخش بیمه چین (خلاصه ای از تاریخچه بیمه در این کشور)

در سال ۱۹۸۴ هیئت دولت، مدیران شرکت بیمه گروه چینی PICC را از افراد بانک چین PBOC جدا کرد و رشته های استاندارد بیمه ای از قبیل بیمه عمر، اموال و خدمات بیمه اتکایی را پیشنهاد کرد. دولت چین به دلیل ایجاد یک محیط رقابتی در بازار داخلی بیمه بین سال های ۱۹۸۴ تا ۱۹۹۸ به بیش از ۱۰ شرکت بیمه داخلی کوچکتر چینی اجازه تأسیس داد. حتی با وجود تأسیس شرکت های جدید تا اواسط دهه ۹۰، PICC هنوز کنترل ۷۰ درصد بازار بیمه چین را بر عهده داشت. در سال ۱۹۹۶ برای تشویق و گسترش بیشتر بازار بیمه داخلی چین، PICC به ۳ شرکت مستقل بیمه ای به نام های شرکت بیمه عمر چین، شرکت بیمه اموال چین و شرکت بیمه اتکایی چین تقسیم شده و در سال ۱۹۹۸، PICC عملیات مستقل شرکت های چینی را لغو کرد.

رشد سریع صنعت بیمه احتیاج به ایجاد یک ساختار قانونی دارد. اعضاء کنگره ملی در سال ۱۹۹۵ قانون بیمه را منتشر کردند. گام بزرگ دیگر ایجاد کمیسیون نظارتی بیمه چین (CIRC) در نوامبر سال ۱۹۹۸ بود. این موضوع مسئولیت های نظارتی بیمه را از CIRC سلب کرد.

کمیسیون نظارتی بیمه چین (CIRC):

وظایف و مسئولیت ها:

۱. تدوین و اجرای قوانین و مقررات مرتبط.
 ۲. نظارت بر عملیات بیمه بازرگانی.
 ۳. حمایت از منافع بیمه گذاران.
 ۴. گسترش بازار بیمه، و فراهم نمودن رقابت سالم.
 ۵. تجدید ساختار و اصلاح امکانات صنعت بیمه.
 ۶. تعیین و ارزیابی ریسک و ارتقاء سیستم اخطار جهت کاهش ریسک بیمه.
- تأسیس کمیسیون نظارتی بیمه (CIRC) نقطه عطفی در تاریخ بیمه چین برای تثبیت و تقویت بازار بیمه داخلی آن بود و به تدریج شرایط را برای مقابله با مسائل بین المللی گسترده تر بهبود بخشید. یکی از وظایف مهم CIRC بررسی و رسیدگی جدی به کلیه کارهای غیر قانونی و رقابت های ناسالم مانند گرفتن حق کمیسیون بالا

بود. به دلیل اینکه بسیاری از شرکت ها، خسارات ایجاد شده در فعالیت های بیمه عمر را از طریق فعالیت های بیمه اموال جبران کردند، CIRC دستور داد که شرکت های بیمه حق فعالیت در دو مورد فوق را در کنار هم ندارند.

این کمیسیون اظهار داشت، در حالی که شرکت های بیمه اموال به طور کلی می توانند از بودجه خارجی به خاطر ماهیت کوتاه مدتشان استفاده کنند، شرکت های بیمه عمر که به طور ثابت و در بلند مدت فعالیت می کنند، باید از چندین منبع مالی تغذیه شوند. CIRC همچنین رویه های پرداخت خسارات و مدیریت قوانین را تعیین می کند و تأیید شرکت های جدید را تحت کنترل خود دارد. قسوانین جدید، واحدهای نمایندگی بیمه گران خارجی و نمایندگی های مشاوره ای مدیریت ریسک را از درگیری در فعالیت های واسطه ای غیر مجاز و به کارگیری عوامل فروش در چین منع می کنند. همچنین بیمه گران داخلی را از دریافت کار از واسطه گران بیمه ای بدون مجوز باز می دارند.

هدف از ایجاد این قوانین گرفتن پوششی برای بیمه گران داخلی و متوقف کردن خروج درآمدهای حق بیمه به خارج از کشور و کاهش ریسک بیمه گران داخلی می باشد. CIRC همچنین

می‌توانست بر روی یک بیمه گر به مدت طولانی به عنوان اینکه عملکرد مناسبی داشته و سود و دارایی خالص بیش از ۳۰ درصد کل دارایی‌ها را ایجاد کرده سرمایه‌گذاری کند. سهام هر سهامدار خارجی منفرد نباید بیش از ۵ درصد کل ارزش سهم بیمه گران باشد. همچنین حداکثر ۲۵ درصد سهام یک بیمه گر داخلی ممکن است در تملک خارجیان باشد. حجم کم فعالیت‌ها، سود دهی‌های ساختگی، تنوع و پوشش محصولات محدود شده، مدیریت ریسک حساب نشده و تکنولوژی منسوخ شده مانع رقابت بخش‌های جهانی می‌شود. CIRC پیشنهاد کرده است که شرکت‌ها برای کاهش نرخ رسمی رشته‌های بیمه عمر، ادامه توسعه محصولات جدید، ارتقاء کیفیت خدمات، کاهش ریسک‌های بیمه اتکایی و انطباق ابزار جدید برای گسترش فعالیت‌ها و کاهش هزینه‌های عملیاتی تلاش کنند.

بیمه گران خارجی در چین

به عنوان بخشی از اصلاحات مالی بازار، دولت چین اجازه دسترسی محدودی به شرکت‌های بیمه خارجی در بخش بیمه خود داده است. در سال ۱۹۹۲، شرکت‌های بیمه خارجی برای کمک به توسعه بازار داخلی بیمه چین از طریق آموزش کارمندان چینی، میزبانی همایش‌هایی در زمینه

قصد افزایش تعداد بیمه گران اتکایی داخلی را نیز جهت از بین بردن بازار انحصاری بیمه اتکایی موجود دارد. از زمانی که بازار سهام داخلی کارآیی خود را از دست داد، دولت خواستار مشارکت شرکت‌ها در بازار سهام شد. بنابراین بیمه گران سرمایه‌گذاری خود را در بانک‌ها یا اوراق قرضه دولتی کاهش دادند. در نتیجه، عملکرد ضعیف وام‌ها و کاهش نرخ‌های بهره منجر به ناتوانی بیمه گران شد. بنابراین CIRC به بیمه گران اجازه خرید سند قرضه شرکتی را داد. از آنجایی که مشکلات عدم رعایت قانون با تصویب قانون اوراق قرضه حل شد، CIRC در سال ۱۹۹۹ به بیمه گران برای تجارت در صندوق‌های سرمایه‌گذاری اوراق بهادار در بازار ثانوی یا برای استفاده ۵ درصد از دارایی‌های آنان جهت خرید سهام جدید صادر شده از طریق صندوق‌های تعاونی در بازار اولیه اجازه فعالیت داد. در سال ۲۰۰۰، CIRC تصویب کرد که شرکت‌های مالی محلی تأیید شده اجازه سرمایه‌گذاری در فعالیت‌های بیمه‌ای را دارند. در صورتی که CIRC از ورود بانک‌ها، مؤسسات اوراق بهادار، ارتش، گروه‌های اجتماعی و سازمان‌های دولتی به فعالیت‌های بیمه‌ای جلوگیری کرد. هر شرکت ثبت شده با شرایط قانونی

مسائل بیمه ای و حمایت از بخش آموزش چین دعوت شدند و شرکت های بیمه خارجی برای سرمایه گذاری در صنعت بیمه چین تشویق شدند. و در همین زمان POBC شرکت های بیمه خارجی برای داشتن فعالیت و انجام عملیات بیمه ای به رعایت معیارهای استاندارد ملزم کرد. هر دولت محلی نیز برای دریافت مجوز فعالیت شرایط خاصی را وضع و طی این مراحل دولت چین قادر به کنترل سرعت تأسیس شرکتها در بخش بیمه بود. در عمل شرکت هایی که مجوز فعالیت داشتند با موانع و محدودیت های فراوانی روبرو شدند و عملیات بیمه خارجی به دو شهر محدود شد. در حالی که اکثر مجوزها برای شانگهای (Shanghai) صادر می شد تنها تعداد کمی از مجوزهای دیگر برای گانگزهو (Guangzhou) و شنزهن (Shenzhen) صادر می شد. از سال ۱۹۹۷ هر بیمه گر خارجی که تمایل به صدور بیمه نامه های بیمه عمر داشت باید با یکی از اعضای بیمه چین یک شرکت مشترک بیمه ای ایجاد می کرد که معمولاً به وسیله دولت چین تعیین می شد. بیمه نامه های بیمه عمر تنها باید به افراد و نه به گروه ها فروخته می شد و بیمه نامه های بیمه اموال نیز تنها به فعالیت های سرمایه گذاری خارجی فروخته می شد. باتوجه به

فراوانی مشکلات موجود و نظرس به نرخ کند تصویب مجوز های تجاری خارجی، به ویژه در مورد شرکت های اروپایی، بیمه یکی از مسائل اساسی در مذاکرات ورودی در دست اقدام سازمان تجارت جهانی (WTO) می باشد. براساس نتایج توافقات WTO در مورد بیمه با کشورهای آمریکا و انگلیس، مقامات چینی شروع به بازسازی ساختار صنعت داخلی بیمه کرده اند. بعضی از اقدامات صورت گرفته شامل موارد زیر است:

۱. تأسیس تعداد بیشتر شرکت های بیمه داخلی و اجازه فعالیت شرکت های بیمه داخلی در اکثر شهرها.
۲. عقد قرارداد بین شرکتهای بیمه داخلی و بانک های چینی با همکاری شرکت بیمه اموال چین بزرگترین شرکت بیمه دولتی و بانک صنعتی و تجاری چین. این دو شرکت با همکاری یکدیگر به ارائه خدمات بیمه ای و مالی برای مشتریان می پردازند.
۳. ارائه برنامه های آموزشی جهت رقابت بهتر شرکتهای بیمه چینی با شرکتهای خارجی و معرفی کارمندان شایسته برای بخش بیمه و استخدام کارشناسان متخصص بیمه ای خارجی به عنوان مشاور.
۴. افزایش شرکت های بیمه چینی که دارای

صندوق سرمایه گذاری سهام هستند.

۵. اجرای قوانین و مقررات در مورد بیمه‌گران خارجی و چینی برای ایجاد بازار بیمه مناسب و شفاف.

تغییرات صورت گرفته تحت نظر WTO

چین در مراحل پایانی مذاکرات خود جهت پیوستن به سازمان تجارت جهانی می باشد که در اواخر امسال تشکیل می گردد. به محض عضویت چین در این سازمان تغییراتی در صنعت بیمه این کشور ایجاد خواهد شد:

۱. چین به شرکت های بیمه اموال و حوادث اجازه بیمه ریسک های ملی در اندازه بزرگ را بر اساس توافقات صورت گرفته، خواهد داد.

۲. چین زمینه فعالیت های خود را برای بیمه‌گران خارجی در رشته های بیمه عمر مستمری و گروه درمانی که ۸۵ درصد کل حق بیمه ها را طی ۵ سال پس از پیوستن به WTO تشکیل می دهد، گسترش خواهد داد.

۳. دولت چین همچنین اجازه ۵۰ درصد حق مالکیت را به خارجیان خواهد داد و الزامات شرکت های بیمه مشترک در مورد بیمه گران عمر خارجی را حذف کرده و محدودیت های شعبات داخلی را کاهش خواهد داد.

۴. دولت چین برای بیمه های غیر عمر، ۵۱

درصد مالکیت خارجی را براساس توافقات صورت گرفته WTO خواهد کرد.

۵. دولت چین به تنهایی مجوزهایی را برای فعالیت‌های بیمه ای بر اساس ملاک های احتیاطی، بدون نیاز به آزمون اقتصادی یا محدودیت های کمی در مورد تعداد مجوزها صادر خواهد کرد.

چین در نگاه بازار آزاد موافقت نامه دو جانبه WTO همچنین موافقت نامه دو طرفه چین و اروپا را دارد. موانع دستیابی بازار مانند محدودیت صدور مجوز در این توافق نامه ارائه شده است. شرکت هایی با بیش از ۳۰ سال تجربه در سازمان تجارت جهانی و داشتن نماینده رسمی در چین برای ۲ سال متوالی و دارایی بیش از ۵ میلیارد دلار، قادر به کسب مجوز خواهند بود. تعهدات دیگر به سازمان تجارت جهانی شامل:

۱. شعبات داخلی بدون توجه به محدودیت‌های جغرافیایی مجاز به فعالیت هستند.
۲. براساس توافق صورت گرفته بیمه اتکالی، بیمه‌نامه‌های کلی و بیمه‌ریسک بازرگانی در مقیاس بزرگ می توانند به طور عمومی عرضه شوند.
۳. براساس توافق صورت گرفته فعالیت های گروهی، بازنشستگی و درمانی می توانند برای ۲ و ۳ سال به طور پی در پی فروخته شوند و خدمات دلالی مجاز خواهند بود.

که مطابق یک برنامه زمان بندی شده دقیق پیش بروند. قبل از اتمام عملیات، شرکت خارجی باید یک نماینده رسمی تعیین کند. بر اساس قانون چین، پیشنهاد مشاوره و سرویس های مطالعه بازار در این زمینه محدود شده است. پس از عملکرد نماینده اداره به مدت ۲ سال، بیمه گران قادرند کلیه عملیات تجاری را در صورت دریافت یک تأییدیه برای ارتقای خدمات به شعبه های دیگر، هدایت کنند. این موضوع دقیقاً بر خلاف بازارهای دیگر مانند بازار هند است که به محض اینکه شرکت های خارجی تأییدیه را دریافت کنند، زمینه عملکرد آنها آزادانه مشخص می شود. هدف این قوانین عمدتاً حمایت از صنعت بیمه داخلی و لغو پیروی از شرایط خواسته شده برای عضویت در سازمان تجارت جهانی خواهد بود. این امکان برای چین وجود دارد که به محض پیوستن به سازمان تجارت جهانی برنامه زمان بندی شده خود را سرعت بخشد. اما این تصمیم می تواند بر فعالیت شرکت های خارجی جدید که مجوز ورود به بازار را دارند، تأثیر داشته باشد. اگر آنها بازار داخلی را در نظر بگیرند، پکن احتمالاً به آرامی حرکت خواهد کرد. در جای دیگر پکن ممکن است به طور جایگزین از ایده ایجاد شتاب به عنوان تشویق در بازار آینده و گفتگوهای سیاسی استفاده کند.

ویژگی مهم دیگر، اصلاح بیمه چین است که شرکت های خارجی باید عملیات خود را در شهرهای اصلی محدود کنند. این موضوع دربرگیرنده کنترل شدید قانونی و ایجاد قوانینی در مورد بیمه گران خارجی است. مقامات خواستار این موضوع هستند که قبل از تأیید یک شرکت در شهر دیگر عملکرد آن را ارزیابی کنند. این مطلب همچنین به آنها اجازه بازبینی رویه اصلاحی را می دهد. شانگهای (Shanghai) و گانگزهو (Guangzhou) جزء اولین شهرهایی بودند که به طور کامل برای بیمه گران عمر خارجی بر اساس توافق ساختار تجارت جهانی باز شدند. ۱۲ شهر دیگر بر اساس توافق در طی ۲ سال آینده باز خواهند شد. این شهرها شامل پکن، چنچو (Chengdu)، دالیان (Dalian)، چنگکینگ (Chongqing)، شنزهو (Shenzhen)، فوزهو (Fuzhou)، سوزهو (Suzho)، سیامن (Xiamen)، نینگو (Ningbo)، شنیانگ (Shenyang)، هان ووهان (Wuhan) تیانجین (Tianjin) هستند یکسال بعد تمام محدودیت های اقتصادی لغو شد.

در حال حاضر شرکت های بیمه خارجی مانند شرکت های چینی تمایل ندارند به بازار وارد شوند. به عنوان مثال، دولت از شرکت های بیمه خارجی قبل از ورود به بازار درخواست می کند

برداشت کلی از بازار

بازار بیمه چین در مقیاس کوچک و تنوع محدود محصولات بیمه‌ای شناخته می‌شود که ویژگی این بازار، پس انداز بیشتر نسبت به بخش بیمه می‌باشد. با این حال این بازار از هزینه های بالای نسبی، فقدان دانش در مورد نقش بیمه و نبود محیط سازمانی و قانونی دموکراتیک مناسب، به خصوص در محیط عملی رنج می‌برد. محدودیت دیگر رشد صنعت بیمه در چین، محدود کردن ابزارهای مالی سرمایه گذاری برای نرخ های حق بیمه از طریق بازار توسعه نیافته مالی چین است. بازار مالی چین به اندازه کافی و به خوبی برای قرار دادن گستره‌ای از فرصت های سرمایه گذاری توسعه نیافته است. از آنجاکه استر (Yiji Starr)، رئیس آکچوئری بین المللی سرویس های مالی جان هنکک خاطر نشان کرد که در بازار بیمه چین در رشته های پس اندازی بیش از رشته های ریسکی تمرکز دارد، برای جذاب نشان دادن محصولات پس اندازی، آنها باید با نرخ های بهره بالا قیمت گذاری شوند. تحلیل گران به شرکت های خارجی می گویند که باید قبل از ورود به بازار تلاش کنند و سپس روابط بلند مدتی را با دولت محلی چین و مصرف کنندگان بالقوه آن ایجاد کنند. آنها همچنین به توسعه طرح های تجاری نیاز

دارند که شرکت ها را به عنوان فعالان بلند مدت بازار آماده کند. بسیاری از فعالان بیمه ای دز فرایند توسعه محصولات اشتراکی و سرمایه گذاری مربوط به آن محصولات هستند، گرچه این موضوع مشخص نیست که چگونه این محصولات در چین موفق خواهند بود. اصلاح مراقبت های مداوم بهداشتی ممکن است منجر به تقاضای محصولات بهداشتی و دارویی شوند. با این حال از آنجایی که استر (Starr) بیان کرد، ریسک های واقعی این محصولات مشخص نیستند و بسیاری از بیمه گران آمریکایی با این مسئله به عنوان یک مشکل برخورد می کنند.

مسائل مشکل ساز صنعت بیمه

بخش بیمه چین به محض پیوستن به سازمان تجارت جهانی با اصلاحات زیادی مواجه خواهد شد. بیشتر شرکت های بیمه عمر در کشور تعهداتی داده اند که به طور عمده بیش از بازده سرمایه گذاری هزینه بر می باشد. یکی از حوادث فاجعه آمیزی که با عنوان Damondes Sword در بخش بیمه شناخته شده است این است که بعضی از شرکت های داخلی تعداد زیادی از بیمه نامه ها را با نرخ بهره ثابت و گران و با عملکرد تجاری بالا فروخته اند. اما با این حال، با فرض در نظر گرفتن این مسئولیت ها، دولت ۷ مرتبه نرخ

شرکت های مشترک بیمه ای با بیمه گران خارجی هستند. شرکت های بیمه ای برای افزایش تشکیل سرمایه به دنبال فهرست های عمومی هستند و تا به حال ۱۲ شرکت بیمه تأیید مقدماتی را برای تهیه لیست داخلی دریافت کرده اند. مشکل دیگر این است که تلاش وافر ایجاد شده با حضور تأیید کمپانی های خارجی در صنعت بیمه، چین نتواند در اشتغال بیمه گری امتیاز بالایی کسب کند آن هم در کسب اعتماد مشتری. تحقیقاتی که به وسیله Horizon research در اواخر سال گذشته صورت گرفته، نشان داده با اینکه اکثر آنها تجربه کمی در ارتباط با بیمه گران خارجی داشتند، ۵۱ درصد با وجود شرکت های بیمه خارجی موافق هستند.

بازار بالقوه برای بیمه گران خارجی

بخش بیمه چین ۱۰ تا ۱۵ درصد نرخ رشد را در رابطه با حق بیمه ها برای چند سال اخیر به ثبت رسانده است. کل درآمد ناشی از حق بیمه ها تقریباً در سال ۲۰۰۱ به ۲۰ میلیارد دلار رسید و تا سال ۲۰۰۵ انتظار می رود که ارزش کل حق بیمه ها به ۳۳/۸ میلیارد دلار (۲/۳ درصد GDP) برسد. متوسط حق بیمه برای هر فرد ۲۷/۷۸ دلار خواهد بود. گرچه برخلاف رشد سریع حق بیمه ها، صنعت بیمه هنوز جزء کوچکی از اقتصاد است که

بهره پس اندازی بانک را کاهش داده است. برآورد شده است که دامنه خسارت نهایی به تنهایی برای بخش بیمه می توانست به میزان ۶/۰۴ میلیارد دلار در مقابل کل دارایی ها به میزان ۴۰ میلیارد دلار هزینه داشته باشد. مشکل دیگر وجود تعداد کم شرکت هایی است که بر این بخش مسلط هستند. کیفیت مهارت های خدماتی و تجاری شرکت های بیمه کشور در پس شرکت های بین المللی پنهان می ماند. شرکت های بیمه داخلی باید برای انطباق خود با عملیات احتیاطی و تجاری بین المللی تلاش جدی تری کنند تا بتوانند خود را با رقابت های بین المللی تطبیق دهند.

در مذاکرات صورت گرفته در سازمان تجارت جهانی، دولت چین با دولت آمریکا جهت توقف تدریجی کار در طی ۵ سال به خاطر ایجاد فعالیت های دولتی - اجباری موافقت کرده اند. همچنین بعد از ۳ سال اجازه صدور ریسک های تجاری بیش از ۵۰۰۰۰ دلار آمریکا به جای محدودیت صدور ۱۲۰۰۰۰ دلار داده می شود. این موضوع بیمه گران داخلی چین را در مورد افزایش رقابت پیش رو با بیمه گران خارجی زمانی که بازار تحت کنترل سازمان تجارت جهانی می باشد، نگران می کند. با پیوستن چین به سازمان تجارت جهانی بیمه گران داخلی محلی در حال تشکیل

کمتر از ۲ درصد سهم را در مقایسه با سهم ۱۱ درصدی در ژاپن و ۸ درصدی آمریکا دارد. کل دارایی‌های شرکت‌های بیمه چینی با افزایش ۱۹/۳ درصدی در طی سال ۱۹۹۹ به ۴۱ میلیارد دلار رسید.

با توجه به مطالب مذکور، ۷/۲۳ میلیارد دلار یا ۳۷/۵ درصد از کل درآمد حق بیمه ناشی از بیمه اموال می‌باشد. که نشان دهنده ۱۴/۸ درصد افزایش در طی سال ۱۹۹۹ می‌باشد. مبلغ ۳/۶۹ میلیارد دلار برای اموال بیمه شده یا ۵۱/۱ درصد از حق بیمه‌های بیمه اموال پرداخت شده است. درآمد بیمه عمر از ۱۴/۴ درصد به ۱۲/۰۵ میلیارد دلار افزایش یافت و ۲/۶۸ میلیارد دلار در مقابل بیمه عمر پرداخت شد.

در سال ۲۰۰۰، ۱۷ شرکت بیمه خارجی اجازه فعالیت‌های بیمه‌ای در چین کسب کردند، در حالی که ۸۹ شرکت دیگر برای ایجاد نمایندگی‌های مجاز جهت انجام فعالیت‌های بیمه‌ای خودشان در چین مجوزی کسب نکرده بودند. به محض تأیید چین برای ورود به سازمان تجارت جهانی، انتظار می‌رود که این رویه به وضوح افزایش یابد و اگر بازار به روش کارا و برنامه ریزی شده‌ای توسعه یابد بازار چین ظرفیت جذب گروهی از شرکت‌ها را دارد.

دولت چین برای دستیابی به اهداف سازمان تجارت جهانی اظهار کرده است که به طور مقدماتی مجوز ۷ شرکت اروپایی، ۲ شرکت ژاپنی، ۱ شرکت کره ای و ۳ شرکت آمریکایی را تأیید خواهد کرد. کمیسیون نظارتی بیمه چین برآورد کرده است که در طی ۵ سال آینده نرخ رشد سالانه صنعت بیمه این کشور به حدود ۱۲ درصد خواهد رسید. شرکت تحقیقاتی بازاریابی پکن در چین از شهروندان شهرهای پکن و شانگهای و ۲۰ شهر دیگر در مورد بیمه تحقیقاتی به عمل آورده است. بررسی‌ها حاکی از این هستند که ۲۱ درصد از شهروندان قصد خرید بیمه را در سال ۲۰۰۱ داشتند و ۵۱ درصد از آنها بیمه‌نامه‌های مختلفی را تا پایان سال خواهند داشت. طبقه بندی بیمه‌نامه‌ها که بیشتر از طریق بررسی‌های شهری صورت گرفته شامل بیمه مستمری، درمانی و بیمه عمر می‌شود و به ترتیب ۱۷/۴ درصد، ۱۵ درصد و ۱۴ درصد را به خود اختصاص داده‌اند. تاکنون درصد افرادی که بیمه اموال را خریداری کرده‌اند نسبتاً پایین بوده است و تنها ۳ درصد از آنها بیمه اموال شخصی و ۷/۱ درصد از آنها بیمه نامتومبیل داشته‌اند. مطالعات انجام گرفته نشان دهنده افزایش چشم‌گیر خرید بیمه‌نامه‌ها توسط

خانواده هایی با سطح درآمد متوسط و پائین می باشد. ۳۸ درصد از خانواده ها با درآمد ماهانه کمتر از ۱۲۰/۷۷ دلار و ۴۰ درصد از خانوادهها با درآمد ماهانه بین ۱۲۰/۸۹ تا ۲۴۱/۵۵ در سال ۲۰۰۰، تحت پوشش بیمه قرار گرفتند.

۴۳ درصد از خانواده ها با درآمد ماهانه بین ۲۴۱/۶۷ دلار و ۳۶۲/۳۲ دلار بیمه دریافت کردند و این روند برای خانواده هایی با درآمد بیش از ۳۶۲/۳۲ دلار، ۴۴ درصد بوده است.

چین به عنوان عضوی از سازمان تجارت جهانی (WTO)

ورود قریب الوقوع چین به سازمان تجارت جهانی تعهداتی را برای CIRC در مقابل این کشور ایجاد خواهد کرد. این موضوع بدین معنی است که بازارهای جدیدی به کشورهای عضو WTO سازمان تجارت جهانی معرفی خواهند شد و مجوزهای فعالیت با شرکت های بیمه خارجی مطابق با توافقنامه ای بین کشورهای عضو و چین امضا می شود. مطالب ذیل جزئیات بیشتری را در رابطه با تغییراتی که رخ خواهد داد، بیان می کند:

۱. دولت چین بر اساس توافق انجام شده به شرکت های اموال و حوادث خارجی اجازه بیمه ریسک های بزرگ را خواهد داد.

۲. چین زمینه فعالیت های خود را برای بیمه گران خارجی در رابطه با گروه های درمانی رشته های بیمه مستمیری که ارائه کننده ۸۵ درصد از کل حق بیمه ها هستند در طی ۵ سال پس از پیوستن به سازمان تجارت جهانی، گسترش خواهد بود.

۳. چین به ۵۰ درصد از مالکان خارجی اجازه فعالیت خواهد داد و الزامات شرکت های بیمه مشترک را درمورد بیمه عمر خارجی بر طرف خواهد کرد و محدودیت های شعبات داخلی را به تدریج از بین خواهد بود.

۴. بر اساس توافقات صورت گرفته با سازمان تجارت جهانی چین به ۵۱ درصد از مالکان خارجی اجازه فعالیت در زمینه فعالیت های بیمه عمر را خواهد داد.

۵. چین برای فعالیت های بیمه ای به تنهایی بر اساس ملاک های احتیاطی، بدون هیچ نوع محدودیت اقتصادی و مقداری در مورد تعداد مجوزهای صادر شده مجوز اعطا خواهد کرد.

نتیجه:

بازار از ظرفیت بالایی جهت تأمین سرمایه بیمه گران خارجی از ظرفیت بالایی برخوردار است. گرچه با بیمه گران خارجی باید در مورد واقعیات بازار محتاطانه تر عمل کنند. شرکت های

مشترک بیمه ای از ایجاد اختلاف های فرهنگی میان کارگران چینی در رابطه با عملیات ابتکاری - اشتراکی آنان مطمئن هستند تمام شرکت کنندگان خارجی باید یک شریک چینی داشته باشند. با توجه به گفته استر (Start) ارتباط با یک شریک برای دستیابی به موفقیت در طولانی مدت بسیار مهم است. این ارتباط شبیه یک ازدواج بدون حق طلاق می باشد. با توجه به علاقمندی دولت چین به انتقال تکنولوژی شرکای خارجی برای اجرای آن باید طرحی را ایجاد کنند. در سال های نخست تجار چینی ساکن در کشورهای دیگر ممکن است کارهایی در رابطه با مدیریت ارشد انجام دهند اما از آنجا که این کارها بسیار پرخرج هستند، داشتن طرحی برای انتقال دانش به محلی ها و محدود کردن عملیات برای دستیابی به یک سود بلند مدت بسیار مهم است.

وضعیت سیاسی - اجتماعی چین احتیاط و تلاش بیشتری را در بخش شرکت های خارجی می طلبد. جوداهی (Joe Dahi)، معاون رئیس شرکت سان لایف (Sunlife) کانادا شرح داد که غربیان نسبت به چین دیدگاه مفروضه و بدبینانه ای دارند و این امر ناشی از درک نادرست آنان در مورد چین است. هرچه بیشتر با واقعیت بازار چین آشنا شوند، بیشتر ظرفیت بالای این

بازار را در موقعیت های تجاری درک می کنند. جهان غرب برای دستیابی به منفعت بیشتر در بازار چین باید مسائل تجاری خود را از مسائل سیاسی جدا کند. اظهارات مهم جیانگ زمین (Jiang Zemin) در مورد کتاب دانش بیمه ای و توضیحات قاطعانه و مفاهیم عمیق این اظهارات دقت بالایی را از طرف حزب مرکزی کمیته و هیئت دولت برای توسعه فعالیت های بیمه ای نشان می دهد. این اظهارات به طور قطع انگیزه بالایی برای معرفی دانش بیمه ای خواهد داشت. سبب و افزایش آگاهی عموم می شود. تأمین سرمایه هسته اصلی اقتصاد نوین است در حالی که بیمه بخشی از سیستم مالی است که نقش مهمی در اصلاحات، تضمین اقتصادی، ثبات اجتماعی و استفاده برای عموم دارد. جیانگ زمین در اظهارات خود عمیقاً در مورد عملکرد، وضعیت و نقش فعالیت بیمه ای در اقتصاد نوین شرح می دهد و به مبانی پایه ای انجام امور بیمه ای به طور دقیق و بر اساس شرایط اقتصادی بازار سوسیالیستی اشاره می کند و اهداف سالهای آتی را برای فعالیت های بیمه ای همچنین روشی را برای درک آن مشخص می کند. اظهارات جیانگ زمین اهمیت زیادی در به دست آوردن توسعه مناسب در فعالیت های بیمه ای در دور جدید خواهد داشت. بعد از گذشت ۲۰ سال

از اصلاحات و توسعه، فعالیت های بیمه ای چین در حال حاضر جزء بخش مهم سیستم مالی می باشد و نقش فزاینده ای را در اقتصاد ملی و توسعه اجتماعی بازی می کند. بیمه خدمات حمایتی برای عملیات مدیریت ریسک و کنترل اقدامات، به خصوص برای کارهای دولتی ارائه داده است. فرم های مختلف بیمه شخصی، بازرگانی نقش مهمی به عنوان مکمل در بیمه اجتماعی در افزایش سطح امنیت اجتماعی و تأسیس و تکمیل سیستم بیمه اجتماعی چین دارد. توسعه روابط خارجی بیمه محیط خارجی مناسبی را برای تجارت خارجی، اقتصاد بین الملل و شرکتهای تکنولوژیکی ایجاد کرده است. بیمه از طریق جبران خسارات اقتصادی و ریسک های مخاطره آمیز، شرایطی را برای حفظ اقدامات عادی تولیدات اجتماعی و حفظ استحکام اقتصادی به وجود آورده است. فعالیت های بیمه ای به عنوان یک امر ضروری در تجارت و حرفه های گوناگون برای عرضه به گروه وسیعی از مردم در آمده است.

رهبری گروه ها در تمام سطوح به طور خاص، هدایتی آگاهانه در یادگیری دانش بیمه ای و تلاش برای مطالعه و درک ویژگی ها و قوانین کارهای بیمه ای و افزایش توانایی آنها برای کنترل کل وضعیت کاری می طلبد. فعالیت بیمه ای به

عنوان یک هدف تجاری خاص با ریسک کاری فراوان که به خودی خود ریسک های زیادی را در جریان عملیات بیمه ای می پذیرد مواجه است و از سوی دیگر یک تجارت خدماتی با ویژگی اجتماعی قوی نیز هست. عملیات دولتی یک شرکت بیمه، تأثیر مستقیم خود را بر ثبات اجتماعی و معاش مردم به کار خواهد بست. ما باید نظارت و کنترل دقیق تری را در فعالیت های بیمه ای اعمال و از درست اجرا شدن این فعالیت ها بر اساس قانون و سلامت آنها اطمینان حاصل کنیم و مانع ورود ریسک های موجود در این زمینه شویم و زمینه توسعه مداوم، سریع و درست آنها را فراهم کنیم. در حال حاضر فعالیت های بیمه ای چین در مرحله ابتدایی توسعه می باشند و هنوز برای اصلاحات فوری در این زمینه و توسعه اقتصادی آماده نیستند. با توجه به موارد مذکور، ما باید مطالعه دقیق تر و آگاهانه تری در مورد اظهارات Zemin انجام دهیم و درک خود را از کارهای مهم بیمه ای افزایش داده و مطالعه عمیقی در مورد مسائل جدید پیش رو با فعالیت های بیمه ای بر اساس موقعیت جدید، انجام داده و زمینه های تازه ای را برای فعالیت های بیمه ای ایجاد کنیم و رضایت متقاضیان بیمه را در زمینه های مختلف تجاری و حرفه ای و گروه وسیعی از مردم جلب کنیم. در نتیجه بیمه

نقش عظیمی را در توسعه اقتصادی و اجتماعی بازی خواهد کرد. بخش بیمه چین ۱۰ تا ۱۵ درصد رشد درآمدی را برای چندین سال متوالی ثبت کرده است. درآمد کل ناشی از حق بیمه ها، احتمالاً در سال ۲۰۰۱، ۲۰ میلیارد دلار می باشد و تا سال ۲۰۰۵، ارزش کل حق بیمه ها به ۳۳/۸۲ میلیارد دلار، شامل ۲/۳ درصد ارزش کل تولیدات ناخالص داخلی می رسد و متوسط حق بیمه ها برای هر نفر ۲۷/۷۸ دلار خواهد بود.

اما به رغم رشد سریع آن، صنعت بیمه هنوز جزء کوچکی از اقتصاد است که کمتر از ۲ درصد سهم را در مقایسه با سهم ۱۱ درصدی ژاپن و ۸ درصدی آمریکا دارد بر اساس اظهارات رئیس کمیته نظارتی صنعت بیمه، مایونگویی (Mayongwei) صنعت بیمه چین باعث ایجاد ۱۹/۲۷ میلیارد دلار حق بیمه در سال ۲۰۰۰ و افزایش ۱۴/۵ درصدی آن در طی سال ۱۹۹۹ شده است. بر این اساس ۷/۲۳ میلیارد دلار یا ۳۷/۵ درصد کل درآمد حق بیمه ها، ناشی از بیمه اموال است. این مطلب بیانگر افزایش ۱۴/۸ درصدی در طی سال ۱۹۹۹ می باشد. کل مبلغ ۳/۶۹ میلیارد دلار به اموال بیمه شده تعلق گرفته است. درآمد بیمه عمر ۱۴/۴ درصد افزایش یافت و به ۱۲/۰۵ میلیارد دلار رسید.

منبع:

*Presented by: sumit kundu, amaster in
actuarial sciences at Boston university.*

ولژگان کلیدی:

سازمان تجارت جهانی، اصلاحات اقتصادی، تجدید ساختار صنعت بیمه.